

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἐνάτην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς
Ἐδουάρδος Μάσσων
Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2324 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 31

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν πρὸς τὸν Ἀντιπρόξενον Γρόπιον ἀναφορὰν τοῦ Διονυσίου Κώπα τῆς 19 Μαΐου 1828, διευθυνθεῖσαν εἰς τὸ Δικαστήριον διὰ τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ Αἰγίνης τὴν 1ην Ἰουνίου, διὰ τῆς ὁποίας ἀναφέρει ὅτι τὴν 29 Ἰουνίου 1827, τὸ ἰονικὸν βριγαντῖνον «Εὐαγγελίστρια» τοῦ Δημητρίου Κώπα ἐγυμνώθη περὶ τὴν Κασσάνδραν ἀπὸ ἐν μίστικον τοῦ Τουμπιώτη καὶ ἐν πέραμα,

Θεωρήσασα τὸ ἐπιτροπικὸν τῆς 21 Ἀπριλίου 1828, δι' οὗ ὁ ρηθεὶς Δημήτριος Κώπας ἐν Κεφαλληνίᾳ κατασταίνει ἐπίτροπόν του τὸν ἐν Σύρᾳ Ἰωάννην Κώπαν, καὶ τὸ ἐπιτροπικὸν τῆς 7 Μαΐου 1828, δι' οὗ ὁ Ἰωάννης Κώπας ἐν Σύρᾳ κατασταίνει ἐπίτροπόν του ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὑποθέσεως τὸν ἐν Αἰγίνῃ Διονύσιον Κώπαν,

Θεωρήσασα τὸ ἀπόσπασμα τῆς ἐφημερίδος τοῦ ἰονικοῦ βριγαντίνου ἢ «Εὐαγγελίστρια» ἀπὸ τῆς 8 Ἰουνίου μέχρι τῆς 29 τοῦ αὐτοῦ 1827,

Θεωρήσασα τὴν ἀναφορὰν τοῦ πλοιάρχου Δημητρίου Κώπα πρὸς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ Βρεταννικὸν Ἀντιπρόξενον τῆς 23 Ἰουλίου 1827, δι' ἧς τοῦ ζητεῖ δοκίμους διὰ τὴν στάσιν τοῦ βριγαντίνου του,

Θεωρήσασα τὸν διορισμὸν καὶ τὴν πρὸς τὸν Ἀντιπρόξενον ἀναφορὰν τῶν δοκίμων τῆς 30ῆς τοῦ αὐτοῦ 1827,

Θεωρήσασα τὸν κατάλογον τῆς τιμῆς τῶν ἀρπαγέντων ἀναβαίνοντα μὲ ἔξοδα καὶ τόκους εἰς γρόσια 17.764.

Θεωρήσασα τὴν ὁμολογίαν τοῦ Μιχαὴλ Μισιντσῆ, Σαμίου, τῆς 13ης Ἰουνίου

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 153.

1828 καὶ τὴν τοῦ Διονυσίου Κώπα τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1828, γενομένην ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου,

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ παρατηρεῖ:

1ον) Ὅτι ὁ ἐνάγων τὸν Κωνσταντῖνον Τουμπιώτην Δημήτριος Κώπας, ὅστις, ὡς λέγει, ἐγυμνώθη, φθάσας εἰς Θεσσαλονίκην τὴν 19 Ἰουλίου 1827 δὲν ἔκαμε τὸ ἐν θαλάσῃ δυστύχημα (*pro va di fortuna*), ἀλλὰ μόνον τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ ἐζήτησε δοκιμασίαν τῆς καταστάσεως τοῦ πλοίου,

2ον) Ὅτι ὅχι μόνον νόμιμος ἀπόδειξις τῆς πράξεως δὲν ὑπάρχει, ἀλλ' οὐδὲ διδόμενον κανέν, ὅτι τ' ἀνήκοντα εἰς τὸν Τουμπιώτην πλοῖα ἔπραξαν τὴν προσαπτομένην πράξιν ἢ ὅτι ὁ αὐτὸς Τουμπιώτης τὴν ἔπραξε,

Ὅτι ἡ μόνη μαρτυρία τοῦ Μιχαήλου Μισιντσῆ, Σαμίου, περὶ τοῦ ὅτι ὁ Τουμπιώτης ἐπώλησεν εἰς τὸν Ἰωάννην Αἰνίτην μίαν κάμηλον δὲν ἀποδεικνύει τίποτε.

1ον) Διότι δὲν ἀποδεικνύεται δι' ἐν θαλάσῃ δυστυχήματος, ἂν ἔχασε κάμηλον.

2ον) Καὶ ἡ γυμνὴ αὐτὴ δηλοποίησις τοῦ πλοιάρχου ὅτι ἔχασε κάμηλον 7 δακτύλων καὶ μήκους 120 βημάτων, δὲν ὑποστηρίζεται ἀπὸ τὴν μαρτυρίαν. Διότι ὁ μάρτυς οὗτος λέγει ὅτι εἶδεν εἰς Σκόπελον πωληθεῖσαν παρὰ τοῦ Τουμπιώτου κάμηλον 5-6 δακτύλων. Λεῖπει περιπλέον πᾶν ἵχνος ταυτότητος.

Ὅθεν τὸ Δικαστήριον ἀπορρίπτει τὴν κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου Τουμπιώτου αἴτησιν τοῦ Διονυσίου Κώπα, ἐπιτρόπου τοῦ Δημητρίου Κώπα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη τὴν ἐνάτην Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ εἰκοστοῦ ὀγδόου ἔτους. Ἐν Αἰγίνῃ.

Ἡ Ἀντὶ Θαλασσίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπὴ

Ἰω. Γ. Γιαννετᾶς

Ἐδουάρδος Μάσσων

Γεώργιος Ἀθανασίου

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Καταχωρηθεῖσα μὲν ἀπαράλλάκτως μὲ τὸ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διευθυνθὲν πρωτότυπον, ἐπικυρωθεῖσα δὲ κατὰ τὴν ὑπ' ἀρ. 2324 διαταγὴν τῆς Γενικῆς Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας.

Ὁ Γραμματεὺς

N. Γ. Παγκαλάκης

Ἀριθ. 32

Ἐν ὀνόματι τῆς Κυβερνήσεως*

Θεωρήσασα τὴν ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1827 διαμαρτυρικὴν δηλοποίησιν ἐνώπιον

* Βλ. καὶ ΓΑΚ. Γεν. Γραμμ. φ. 153. — Θαλ. Δικ. φ. 16.

